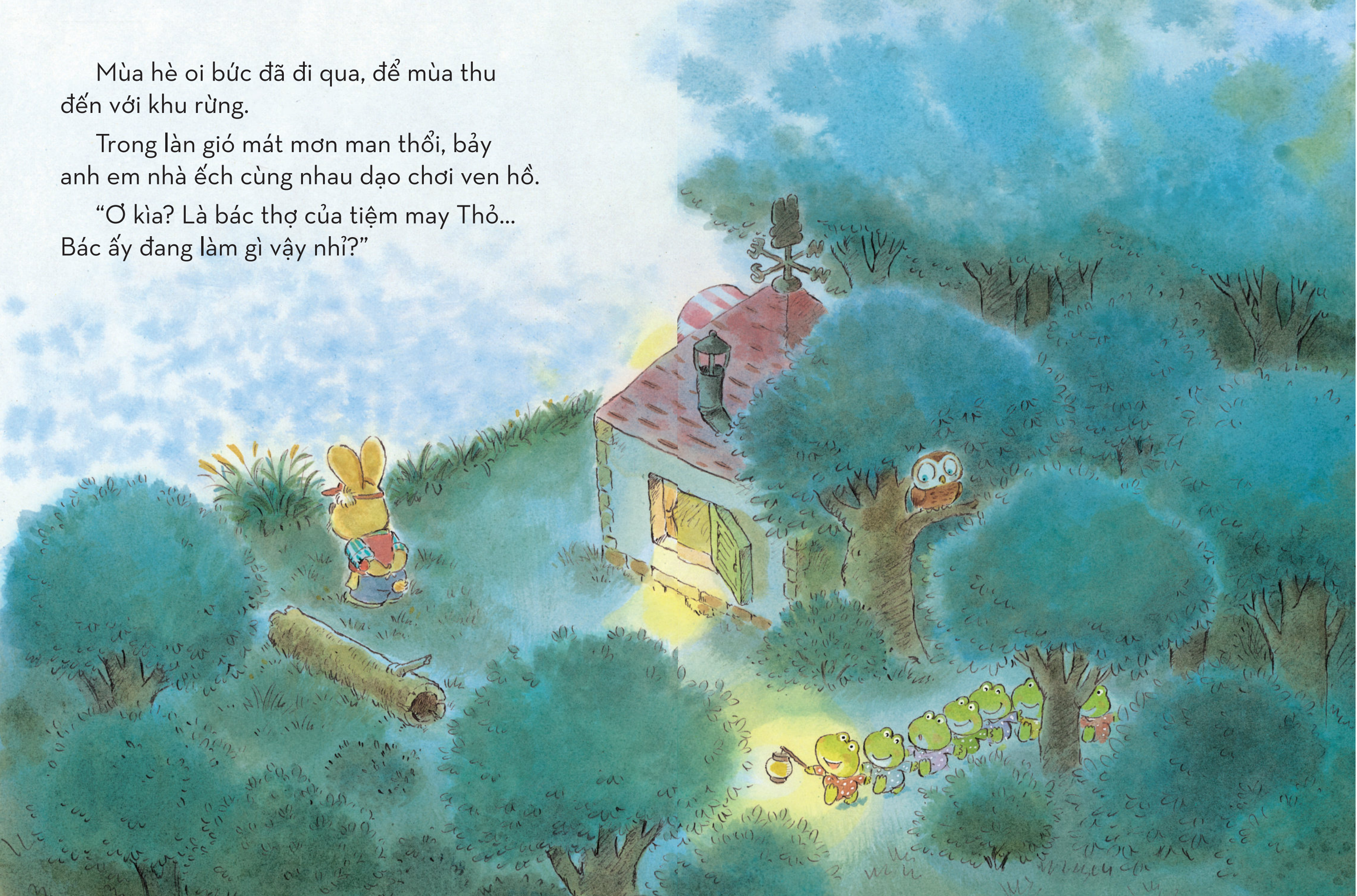

Mùa hè oi bức đã đi qua, để mùa thu đến với khu rừng.

Trong làn gió mát mơn man thổi, bảy anh em nhà ếch cùng nhau dạo chơi ven hồ.

“Ồ kìa? Là bác thợ của tiệm may Thỏ... Bác ấy đang làm gì vậy nhỉ?”

“Bác Thỏ ơi, có chuyện gì vậy ạ?”

“Suyt! Các cháu không nhận ra tiếng côn trùng kêu sao? Ôi, thật là một âm thanh êm ái!”

Bác Thỏ chăm chú lắng nghe.

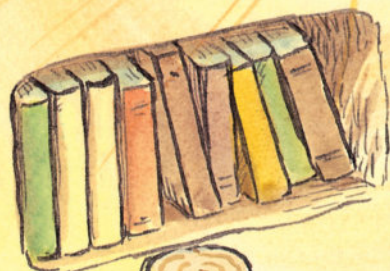
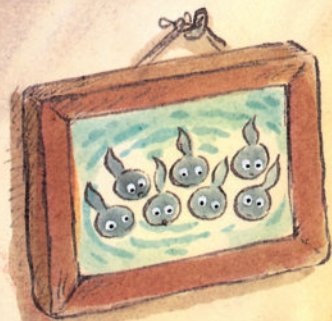
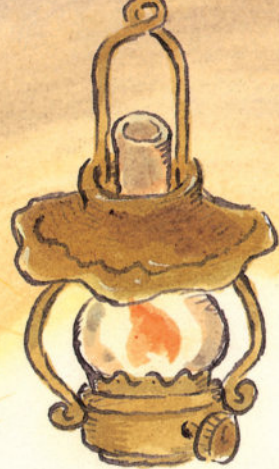
Còn bảy chú ếch mở to mắt ngạc nhiên.

“Bài hát đó hay đến thế sao?
Chỉ có mấy tiếng rì rì rà rà thôi mà?”

“Giọng tụi mình còn hay hơn í.”

“Đúng vậy! Giọng chúng mình to
và khỏe hơn nhiều.”

Ếch ộp... Ếch ộp ộp...

Ếch ộp... Ếch ộp ộp...

Khi trở về nhà, bảy chú ếch bắt đầu cất cao
giọng hát.

“Quả nhiên tụi mình hát rất hay nhỉ! Đúng là
những thiên tài!”

“Ngày mai, tụi mình hãy cho mọi người
thưởng thức giọng hát này nhé!”